کنفرانس هجدهم سازمان فدائیان(اقلیت) برگزار شد

هجدهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت)، نیمه اول آبان ۱۴۰۰ به مدت ۳ روز برگزار شد. کنفرانس که عالی‌ترین ارگان سازمان است، هر دو سال یک‌بار برگزار می‌شود و عملکرد تشکیلاتی و سیاسی سازمان و کمیته اجرایی که رهبری تشکیلات را در فاصله دو کنفرانس بر عهده دارد مورد ارزیابی قرار می‌دهد . کنفرانس همچنین وظایف سیاسی و تشکیلاتی و تاکتیک‌های سازمان را در دوره دو سال آینده ، تعداد اعضای رهبری جدید را تعیین و انتخاب می‌کند.

رهبری سازمان به روال همیشگی، سه ماه قبل از برگزاری کنفرانس، اسنادی که کنفرانس باید روی آن‌ها بحث و تصمیم‌گیری می‌کرد، در اختیار اعضا و پیش عضوهای سازمان قرار داده بود که برای بحث و بررسی و همچنین ارائه قطعنامه‌های پیشنهادی فرصت کافی وجود داشته باشد. این اسناد شامل گزارش عملکرد تشکیلاتی سازمان، قطعنامه در مورد چشم‌انداز تحول اوضاع سیاسی در ایران و وظایف سازمان، قطعنامه در مورد جنبش کارگری، قطعنامه در مورد جنبش زنان و اصلاحات و تغییرات برنامه‌ای پیشنهادی کمیته اجرایی سازمان بود.

در نخستین روز کنفرانس، یکی از رفقای کمیته اجرایی ضمن خوش‌آمد گویی به رفقای شرکت‌کننده و پس از معرفی رفقایی که برای نخستین بار در کنفرانس شرکت می‌کردند، از حاضرین خواست ازجای خود برخیزند و به یاد رفقای جان‌فشان سازمان و تمامی جان‌فشانان راه آزادی و سوسیالیسم یک دقیقه کف بزنند و به‌این‌ترتیب کنفرانس ۱۸ سازمان کار رسمی خود را آغاز کرد.

قبل از هر چیز یک هیئت‌رئیسه ۳ نفره انتخاب شد که پیشبرد مباحث کنفرانس را بر عهده گرفت. هیئت‌رئیسه در آغاز، آیین‌نامه اجلاس و روال کار آن را که از قبل آماده‌شده و در اختیار این هیئت قرارگرفته بود، به بحث گذاشت. این آیین‌نامه با ۵۴ / ۴ درصد آرای مخالف ، ۰۹ / ۹ درصد آرای ممتنع و ۳۷ / ۸۶ درصد آرای موافق، به تصویب رسید.

بخش نخست کنفرانس به گزارش عملکرد تشکیلاتی و سیاسی ارگان‌ها و کمیته‌های سازمان اختصاص یافت. در آغاز یکی از رفقای کمیته اجرایی پیرامون گزارش تشکیلاتی به‌اختصار توضیحاتی ارائه داد. پس‌ازآن رفقای حاضر پرسش‌هایی را مطرح نموده و در ادامه، نظرات و انتقادات خود را در مورد گزارش تشکیلاتی عنوان نمودند و در ارتباط با فعالیت‌های آتی سازمان نیز پیشنهادهای خود را مطرح کردند. رفقای حاضر در کنفرانس که گزارش فعالیت سازمان در داخل کشور را باعلاقه دنبال نموده بودند، خواهان توضیحات بیشتری در مورد جزئیات بودند که یکی از رفقای کمیته اجرایی توضیحاتی در این زمینه ارائه داد و به شمه‌ای از فعالیت‌های داخل کشور و نیز برخی دشواری‌ها اشاره کرد که پس‌ازآن، کار و فعالیت رفقای داخل کشور به نحو پرشوری مورد استقبال و تشویق و حمایت کنفرانس قرار گرفت. پس از ارائه پاسخ به پرسش‌ها و دو دور بحث و گفتگو پیرامون گزارش تشکیلاتی، هیئت‌رئیسه مطابق آیین‌نامه مصوب کنفرانس، کفایت بحث را اعلام کرد و گزارش عملکرد تشکیلاتی به رأی گذاشته شد که با ۷ / ۹۱ درصد آرای موافق، ۳ / ۸ درصد ممتنع و بدون رأی مخالف به تصویب رسید.

بعد از مباحث مربوط به گزارش عملکرد تشکیلاتی و سیاسی سازمان، نوبت به بحث و بررسی قطعنامه‌ها و اصلاحات و تغییرات برنامه‌ای رسید. در جلسات بحث مربوط به قطعنامه‌ها و تغییرات برنامه‌ای ، علاوه بر اعضا، چند تن از رفقای هوادار نزدیک به سازمان نیز حضور و برخی از این رفقا در مباحث مربوطه نیز شرکت فعال داشتند.

ابتدا ″ قطعنامه در مورد چشم‌انداز تحول اوضاع سیاسی در ایران و وظایف ما″ در دستور کار اجلاس قرار گرفت . ازآنجاکه این قطعنامه در مباحث درونی پیش از کنفرانس موردبحث و بررسی قرارگرفته و در همین رابطه برخی پرسش‌ها و پیشنهادهایی نیز مطرح‌شده بود، ابتدا یکی از رفقای کمیته اجرایی در ارتباط با پیشنهادها و پرسش‌های مطرح‌شده و همچنین ضرورت به‌روز کردن آن توضیحاتی به اجلاس ارائه داد. سپس بحث و بررسی قطعنامه آغاز شد. رفقای حاضر به‌رغم بحث‌های مربوط به دوره تدارک کنفرانس، فعالانه در مباحثات شرکت نموده و نقطه نظرات و اصلاحات و پیشنهادهای خود را ارائه دادند. در خاتمه مباحثات، این قطعنامه با قید لحاظ نمودن برخی پیشنهادها به رأی گذاشته شد که با ۳۰ / ۷ درصد مخالف، ۳۰ / ۷ درصد ممتنع و ۴۰ / ۸۵ درصد رأی موافق از تصویب کنفرانس گذشت.

در گام بعدی قطعنامه در مورد جنبش کارگری در دستور کار کنفرانس قرار گرفت. نخست یکی از رفقای کمیته اجرایی توضیحاتی در مورد این قطعنامه و ضرورت به‌روز شدن آن ارائه داد. پس‌ازآن طی دو دور بحث، رفقای حاضر در کنفرانس نظرات خود را پیرامون قطعنامه مطرح نموده و پیشنهادهایی نیز برای تکمیل آن ارائه کردند. در پایان این مباحث، قطعنامه در مورد جنبش کارگری توسط هیئت‌رئیسه به رأی گذاشته شد که با ۸ درصد آرای ممتنع، بدون رأی مخالف و ۹۲ درصد رأی موافق به تصویب رسید.

دستور کار بعدی کنفرانس، بررسی″ قطعنامه در مورد جنبش زنان″ بود که درمیان سه قطعنامه پیشنهادی بیشترین وقت را به خود اختصاص داد. نخست یکی از رفقای کمیته اجرایی توضیحاتی را پیرامون این قطعنامه ارائه داد.سپس رفقای حاضر در اجلاس به‌ویژه رفقای زن با شور و علاقه و حساسیت و احساس مسئولیت بالا، این قطعنامه را از زوایای گوناگون موردبحث و بررسی قراردادند و در ادامه، نظرات و پیشنهادهای خود را برای اصلاح و تکمیل آن ارائه کردند. در انتهای این مباحث، هیئت‌رئیسه قطعنامه را با قید لحاظ کردن برخی پیشنهادها و اصلاحات به رأی گذاشت که با ۲۸ درصد آرای مخالف، ۱۲ درصد ممتنع و ۶۰ درصد آرای موافق به تصویب رسید.

بعد از تصویب قطعنامه‌ها، اصلاحات برنامه‌ای پیشنهادی در دستور کار کنفرانس قرار گرفت.ازآنجاکه سال‌های زیادی از تصویب برنامه در کنفرانس اول سازمان گذشته بود، کمیته اجرایی تغییر و تدقیق فرمول‌بندی برخی بندهای بخش تئوریک، بخش هدف سیاسی فوری سازمان و افزودن یا حذف بندهایی از بخش مطالبات فوری برنامه، برای پیشبرد بهتر وظایف تبلیغی و ترویجی سازمان ضروری تشخیص داده بود. مضمون پیشنهادهای اصلاحی ارائه‌شده به کنفرانس طی سال‌های گذشته عموماً در نشریه کار و برنامه عمل سازمان تبلیغ و ترویج‌شده یا در کنفرانس‌های پیشین سازمان به‌صورت قطعنامه مجزا تصویب و انتشاریافته بود. اصلاحات پیشنهادی شامل تدقیق یک سری واژه‌ها و بندهای برنامه بود. هیئت‌رئیسه تشخیص داد نخست از حاضرین در مورد تغییرات نظرخواهی کند و بر پایه ارزیابی و نطقه نظرات جمع، نکات گرهی و تغییرات برنامه را که ممکن بود حول آن اختلاف وجود داشته باشد به بحث بگذارد.

براین پایه بندهای اصلاح‌شده برنامه شامل بند یک با ۴ درصد رأی مخالف و ۹۶ درصد رأی موافق تصویب شد، بند ۳ با ۸ درصد مخالف، ۴ درصد ممتنع و ۸۸ درصد موافق به تصویب رسید. بند ۴ با ۴ درصد مخالف، ۴ درصد ممتنع و ۹۲ درصد موافق، بند۵ با ۸ درصد مخالف و۹۲ درصد موافق و بندهای ۶ و ۷ با ۴ درصد رأی مخالف و ۹۶ درصد موافق، بند ۸ با ۴ درصد مخالف ۸ درصد ممتنع و ۸۸ درصد موافق تصویب شدند. بند ۱۳ با ۱۲ درصد مخالف، ۸ درصد ممتنع و ۸۰ درصد موافق تصویب شد. هیئت‌رئیسه پیشنهاد کتبی یکی از رفقا مبنی بر اضافه شدن ضدانقلابی بودن جریان‌های بورژوایی در پایان همین بند را نیز به رأی گذاشت که با ۴ درصد مخالف، ۱۲ درصد ممتنع و ۸۶ درصد موافق تصویب شد.

در بخش مطالبات فوری برنامه سازمان و تأمین آزادی‌های سیاسی، آوردن لغو مجازات اعدام دربرنامه که در کنفرانس۱۴ سازمان قطعنامه مجزایی در این مورد به تصویب رسیده بود، موردبحث قرار گرفت و پس از پایان اظهارنظرها و مباحثات حول آن رأی‌گیری به عمل آمد. آوردن لغو مجازات اعدام دربرنامه با ۸ درصد مخالف، ۱۲ درصد ممتنع و ۸۰ درصد موافق از تصویب کنفرانس گذشت.

در پایان مباحث برنامه‌ای یک‌بار دیگر کلیت برنامه به رأی گذاشت شد که با ۸ درصد ممتنع، و ۹۲ درصد رأی موافق و بدون مخالف از تصویب کنفرانس گذشت.

در فواصل مباحث پیرامون قطعنامه‌ها و اصلاحات برنامه‌ای ، پیام‌هایی که اعضا و هواداران سازمان در داخل کشور برای کنفرانس ۱۸ ارسال نموده بودند توسط یکی از رفقا قرائت می‌شد که موردتوجه و تشویق شرکت‌کنندگان در کنفرانس قرار می‌گرفت. پیام‌های رسیده از داخل عبارت‌اند از : پیام اعضا و هواداران سازمان فدائیان(اقلیت)- داخل کشور، پیام فعالین و هواداران سازمان فدائیان(اقلیت) – داخل کشور، پیام هسته‌ی امیر پرویز پویان، پیام فعالین کارگری جنوب و پیامی از طرف گروهی از کارگران پیمانی و پروژه‌ای نفت و گاز و حفاری. هر۵ پیام در همین شماره نشریه کار درج‌شده‌اند.

در کنفرانس ۱۸ به روال معمول کنفرانس‌های سازمان در مورد پیام‌ها نیز پیشنهادهایی مطرح شد که کم و کیف آن به رفقای کمیته اجرایی منتخب این کنفرانس واگذار شد. یکی دیگر از وظایف کنفرانس، انتخاب رهبری جدید سازمان بود که تا کنفرانس بعدی پیشبرد وظایف سیاسی و تشکیلاتی تعیین‌شده از سوی کنفرانس را بر عهده گیرد. این وظیفه نیز با انتخاب ۵ رفیق به‌عنوان کمیته اجرایی سازمان انجام شد. کنفرانس هجده سازمان فدائیان(اقلیت) روز یکشنبه نهم آبان ۱۴۰۰ همراه با سرود انترناسیونال و مشت‌های گره کرده با عزمی راسخ برای پیشبرد اهداف و آرمان های سوسیالیستی و کارگری سازمان به کار خود پایان داد.